

IN MEMORIAM

Mr. sc. JOSIP VOJTA

U četvrtak, 12. lipnja 1997. u 54. godini života umro je mr. sc. Josip Vojta, dipl. ing. agronomije. Pokopan je u svojoj Končanici, a na posljednjem ispraćaju je bilo mnoštvo ljudi, znalaca, prijatelja, mještana, radnika Ribnjačarstva Končanica, te brojni kolege ribari iz cijele Hrvatske. Svi su oni došli na posljednji ispraćaj u vječno prebivalište svojega dragog, iznenadno i prerano preminulog Pepe. Došli su izraziti sućut i obitelji Vojta i s njom podijeliti žalost, bol i tugu.

Iako je već duže bolovao, svi smo vjerovali da će preboljeti, da će mladost i želja za životom prevladati. Ta još nedavno zajedno smo bili u Ribozajednici i raspravljali o problemima ribarske struke i privrede. Još, tako reći, jučer održali smo sjednicu Izdavačkog vijeća i Uredništva našeg časopisa »Ribarstvo«, jer bio je član uredništva, i donijeli važne odluke za dobrobit našeg ribarstva. A za svoju tvrtku Ribnjačarstvo Končanica Pepo se do zadnjeg časa lavovski borio da je izvuče iz poteškoća, osigura kredite za normalno poslovanje, te svojim radnicima i njihovim obiteljima osigura životnu egzistenciju.

Neumitna je smrt prerano došla i otrgnula ga iz krila obitelji, od aktivnog i napornog, ali plodonosnog djelovanja u tvrtki, ribarskoj i društvenoj zajednici.

Vojta Josip rođen je 7. ožujka 1943. u Hercegovcu. u Daruvaru je završio gimnaziju, a u Zagrebu Agronomski fakultet. No još kao student zaposlio se 1966. u Ribnjačarstvu Končanica, čiji je bio stipendist. Već u rujnu 1968. imenovan je direktorom ribnjačarstva, nakon odlaska Josipa Malnara. Apsolvent agronomije Josip Vojta, tada dvadesetpetogodišnjak, donio je smjelu i hrabru odluku već na početku svoje karijere. Bilo je zaista smjelo i hrabro preuzeti dužnost direktora jednog od najvećih i najboljih naših ribnjačarstava, i to poslije vrlo uspješnog dugogodišnjeg direktora Josipa Malnara. To je rijedak, a usto uspješan primjer iz naše ribarske prakse. Iako je odmah počeo rješavati brojne probleme i obveze, nije napustio studij, nego je uspio diplomirati, i na čuđenje mnogih, još i magistrirati ribarske znanosti.

Mr. Josip Vojta pripada drugoj generaciji naših ribarskih fakultetski obrazovanih stručnjaka, koja se masovnije zaposlila u našem ribogojstvu 70-ih godina. Većina ih je završila magisterij ribarskih nauka i uspješno vodila naša ribnjačarstva. Vojta je među njima bio jedan od najuspješnijih, najpoznatijih i

najcjenjenijih direktora. Ribnjačarstvo Kočanicu uzdigao je u red uzornih, najorganiziranijih, i najboljih ribnjačarstva.

Trebamo istaknuti njegove brojne uspješne stručne i gospodarske poteze. Već na početku rukovođenja ribnjačarstvom god. 1969. započeo je izgradnju našega prvog umjetnog mrestilišta, tada najmodernijeg u nas. Mrestilište je mnogo godina bilo osnovica visoke proizvodnje, ne samo Končanice, nego i mnogih ribnjačarstava koja su se opskrbljivala končaničkim mladem. Ono je bilo i temelj visoke kvalitete uzgojene ribe. Končanički je šaran bio pojam kvalitete i među najtraženijima na domaćem i inozemnom tržištu, što je poduzeću donosilo veliku financijsku korist.

Ribnjačarstvo Končanica pod njegovim je vodstvom bilo pionir uvođenja mehanizacije u tehnološki proces uzgoja ribe, kao što je poznati čamac s pokretnim dnom za hranidbu ribe i gnojenje ribnjaka, te izvrsno organiziran unutrašnji transport uskotračnom prugom. Također je bilo jedno od najopremljenijih ribnjačarstava za transport ribe specijalnim vagonima i kasnije modernijim kamionima s kisikom.

Među brojnim Vojtinim zaslugama za razvoj našeg ribarstva ne možemo ne spomenuti uspješno organiziranje proslave 100 godina ribogojstva u Daruvaru godine 1982., kada je bio predsjednik organizacijskog odbora. Tom je prigodom Vojti i Ribnjačarstvu Končanica dodijeljena zlatna medalja slatkovodnog ribarstva.

Vojta i Ribnjačarstvo Kočanicu u tom su razdoblju dobili i druga visoka priznanja za proizvodne i privredne uspjehe.

Moramo još spomenuti i Vojtinu istaknutu djelatnost u njegovanju suradnje našeg i češkog ribogojstva. Bio je pionir obnove i učvršćenja te suradnje koja je donosila obostranu korist. Ostvareni su brojni kontakti i posjeti končaničkih i čeških ribarskih stručnjaka i radnika, a nekoliko je naših ribnjačara završilo školovanje na ribarskoj školi u Vodnjanima.

Uspješan razvoj i dobro gospodarenje zaustavio je domovinski rat. No i unatoč šest teških godina s nenormalnim uvjetima poslovanja i gubitkom većine tržišta, Ribnjačarstvo Končanica nije prestalo s proizvodnjom i privređivanjem, nije otpuštalo radnike, nije stvorilo nerješive gubitke. Direktor Vojta uspješno ga je vodio u pretvorbu iz društvenog poduzeća u dioničko društvo. On je zadnjih dana svojeg života krenuo, sa svojim suradnicima i kolektivom, u postupak sanacije i ekonomskog ozdravljenja tvrtke, no tu zadnju bitku, na žalost, nije priveo kraju. No vjerujemo da je on dobro podučio i osposobio svoje suradnike, kojima će baš ovaj teški gubitak dati snage da ustraju i uspješno dovrše stabilizaciju poduzeća.

I tako, nema više našeg Pepe.

Otišao je iz naše sredine dobar, ispravan i omiljen čovjek, poštovani kolega, cijenjeni stručnjak i ribarski rukovodilac. Njemu je osigurano dostojno mjesto u povijesti hrvatskog ribnjačarstva.

Poštovanoj obitelji Vojta, njegovim suradnicima i radnicima u Ribnjačarstvu Končanica izražavamo iskrenu sućut.

Neka je slava i hvala Josipu Vojti i neka počiva u miru.